

Sana Doğuyorum Usulca

– Aysu · 25 Kasım 2013

şimdi

son bahar kederiyle sarılıyorum yokluğuna
ve seni sevdikçe kendimde bitiyorum
kendimde bittikçe
yeniden çoğalıyorum aşkına

haydi

bir daha vur beni sil baştan
bir daha gözlerinle yüređimi kundakla
ki gözlerimi kapatsam da yokluđuna
yüređim de hiç eksilmiyor sevdan

ama neye yarar

dar ağacında can çekişirken umutlarım
sesin yankılanıp durur yine odalarımda
penceremden el sallar gölgen geceler boyu
ah keşke
yokluğun ecelim olsa

biliyor musun?

bir çocuğun anasını özlemesi gibi
özledim seni
başarabilirsen
kanatmadan çıkarıp al sevdanı bağrımdan

bak yine sana yumuyorum gözlerimi
sesinin ahenginde uyutuyorum kendimi usulca
yaralı yüreğim bir yangın yeri
ben sana sustukça
haydi sen sakla gölgeni bakışlarımdan

insan ne zaman ölür biliyor musun?

umutlarının tükendiği an

bir bilsen

düşlerim ne sancılı iklimlerden geçti
kırık bir yalnızlığa bıraktım kendimi zamanla
yılığın günlerden yorgun düştü bedenim
söyle
kaç ömre bedeldir yokluğun acaba

hayli vakit geçti sesini duymayalı
saymadım kaç hazan geldi konu dallarıma
en son hasretine bulanmıştı ellerim yüzüm
deli bir yangın olup da yaktın amansızca

ne yana baksam tek sen oldun karşımda
güne seninle uyanmaktan vazgeçemedim ki asla
gece yine tek sana kapadım gözlerimi
rüyalarıma girip uykularımı süsledin ara sıra

şimdi bir hasret türküsü geçer içimden
bir umudun peşine takılırken düşlerim umutsuzca
ki ben sana bu kadar hasret yaşıyorken
açmadan solar baharda goncalarım usulca

şimdi
umutsuz bir ümitle sığıyorum sana
sana sığındıkça kendi içimde tükeniyorum acılarımla
ve ben kendi içimde tükenip durdukça
sil baştan doğuyorum aşkına